

управленіе. За ради това, недѣй са труди, и да кажеш, чи си ты кадъръ (вреденъ) да промѣнишъ твое-то жребіе на по-добро или на по-зло, нити пакъ да мыслишъ, чи твое-то щастіе или нещастіе отъ случай зависи; но трѣбува да вѣрувашъ, чи сѣкаква и наймалка промена въ твое-то жребіе зависи отъ волѣ-тъя на оноа найсвато существо, отъ волѣ-тъя Божіа, кой-то ти е животъ дарувалъ, съ такова намѣреніе, да та воспита, да отъ день на день все по добъръ и по съвършенъ бѣдешъ, и така да та за поголѣмо блаженство приуготови, кое-то е толко израдно и превосходно, що-то неможе съ рѣчи да са опише. И секій поединый человекъ, и сички-те человекъцы заедно воспитаватъ са тука на землѣ-тъя само за свое-то право опредѣленіе. А това воспитаніе са състои въ това, що Богъ на секиго человекъка такова жребіе попуща, кое-то е съ различни потребности за секиго человекъка сходно.

Народи-те, кои-то съ са разнѣжили, на сладострастіе-то и леньность-та предали; граждани-те, кои-то съ за любовь-тъя на свои-тъя себичность лажлики постанали, пробуждатъ изъ това заблужденіе ужасни и страшни войски, кои-то имъ отваратъ пать, да са повърнатъ въ прѣвѣ-тъя си снагъ, и пакъ прѣвѣ-та си простота и цѣломудрены-те нрави между себе да уведатъ и возлюбятъ. Обща-та нужда истреблва себичность-тъя отъ граждане-те и ражда въ тѣхъ добродѣтель, кол-то на общо-то добро въ помощь дохожда. Горделивы-те богаташи смирва тѣхно-то сиромашество. Поносливи-те родители смирака гребз-атъ на деца-та имъ. Смирены-те и послушливы-те възвышава благоволеніе-то старешинско, а малодушны-атъ воскрешава ненадѣйно-то спасеніе.